

Sygn. akt II K 1543/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Józef Wierzbicki

przy udziale Prokuratora Aleksandry Nafalskiej

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2019 roku sprawy

P. Ś., syna K. i M. z domu Ś.,

urodzonego dnia (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 12 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt **IX K 326/15** za przestępstwo z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 297 § 1 k. k. w zb. z art. 270 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 19 czerwca 2009 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 16 maja 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1602/17** za przestępstwo z art. 263 § 2 k. k. popełnione w dniu 25 kwietnia 2017 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 12 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **IX K 326/15** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 maja 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1602/17** i jako karę łączną wymierza skazanemu P. Ś. karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IX K 326/15 Sądu Rejonowego w Gdyni od dnia 14 września 2018 roku do dnia 6 lutego 2019 roku, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1543/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

P. Ś. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 12 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt **IX K 326/15** za przestępstwo z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 297 § 1 k. k. w zb. z art. 270 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 19 czerwca 2009 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie IX K 326/15 SR w Gdyni – k. 19; dane o karalności - k. 27 - 30; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 24 - 25

P. Ś. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 maja 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1602/17** za przestępstwo z art. 263 § 2 k. k. popełnione w dniu 25 kwietnia 2017 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1602/17 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku - k. 9; dane o karalności - k. 27 – 30 ; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 24 – 25

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego w S. wynika, że odbywa on karę w systemie zwykłym, nie jest zainteresowany indywidualnym programem odziaływań. W stopniu zmiennym przestrzega obowiązującego w zakładzie porządku i dyscypliny. Jego zachowanie można określić jako zmienne. W środowisku współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Nie przejawia zachowań agresywnych ani autoagresywnych. Nie stosowano względem niego środków przymusu bezpośredniego. Nie był dotychczas nagradzany, był jeden karany dyscyplinarnie za posiadanie nadmiernej ilości żywności w celi mieszkalnej. Nie jest zatrudniony, nie jest zainteresowany pracą ani nauczaniem. Skazany deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, jest silnie związany z jej zasadami, nie odnotowano jednak negatywnych zachowań na tym tle. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa. Prognoza penitencjarna na obecnym etapie odbywania kary kształtuje się umiarkowanie.

Dowód: opinia o skazanym – k. 22 - 23

Skazany P. Ś. był łącznie dziewięciokrotnie karany przez Sąd. Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 6 lutego 2019 roku Sąd na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie wyroków wydanych w sprawach: X K 477/07, X K 21/08, X K 723/09, II K 720/11, X K 933/10, II K 1158/12, X K 841/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku, VIII K 484/12 Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie i V K 119/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie, albowiem kary orzeczone tymi wyrokami zostały wykonane w całości.

Dowód: dane o karalności – k. 27 – 30, informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 24 – 25

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego P. Ś. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: IX K 326/15 Sądu Rejonowego w Gdyni oraz II K 1602/17 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt I. sentencji wyroku łącznego).

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

P. Ś. skazany został na kary pozbawienia wolności, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach o sygnaturach akt: IX K 326/15 SR w Gdyni i II K 1602/17 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną wymierzył P. Ś. karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów i porządkowi publicznemu oraz popełnione zostały na przestrzeni długiego, prawie ośmioletniego okresu czasu (pomiędzy 19 czerwca 2009 roku a 25 kwietnia 2017 roku), co przemawia za zastosowaniem zasady kumulacji.

Nie ulega również wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. P. Ś. był łącznie dziewięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względem prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popołnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że P. Ś. wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji. Wymierzając tę karę Sąd miał na uwadze także treść opinii o skazanym z zakładu karnego.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.